

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 738/2016
21.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.М., адвоката Ж.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.214/15 од 29.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/16 од 15.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.М., адвоката Ж.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К бр.214/15 од 29.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/16 од 15.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К бр.214/15 од 29.12.2015. године окривљени М.М. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ-а за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и три месеца и због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и пет месеци, у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 16.06.2015. године до упућивања на издржавање казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени М.М. да плати трошкове кривичног поступка у износу од 31.315,69 динара и трошкове обрачунате у паушалном износу од 5.000,00 динара у року од 6 месеци по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.324/16 од 15.03.2016. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу и делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног М.М. преиначена је пресуда

Основног суда у Врбасу К бр.214/15 од 29.12.2015. године у делу одлуке о кривичној санкцији, урачунавању притвора и трошковима поступка тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном М.М. за кривично дело насиље у породици из члана 194. стсав 3. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим побијаном пресудом утврдио казну затвора у трајању од две године, а за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које је оглашен кривим побијаном пресудом утврдио казну затвора у трајању од шест месеци па је окривљеног М.М. применом одредбе члана 60. став 2. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору у периоду од 14.06.2015. године па надаље, а окривљени је на основу члана 261. став 4. ЗКП обавезан да суду плати трошкове браниоца по службеној дужности чију висину ће првостепени суд посебним решењем накнадно одредити, док су жалбе окривљеног лично и у преосталом делу његовог браниоца одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првотепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног М.М., адвокат Ж.П., због битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да захтев за заштиту законитости буде усвојен.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног М.М., адвоката Ж.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, тако је јасно предвиђено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – окривљеног М.М., имајући у виду одредбу члана 74. тачка 2. ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од 8 година или тежа казна – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном М.М. правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка, који се према окривљеном водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора од две до 10 година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**